

La Veu de Catalunya

Any XXVII núm. 6.348

Barcelona: Dilluns 1 de gener de 1917

5 cent.

Redacció i Administració
Carrer d'Escudellers, 10 bis, entre
(PROPI DE LA RAMBLA)
IMPRENTA:
Escudellers, 10 bis, baixos
Telèfon 182

La Senyora

Dona Teresa Obiols de Serrajordia ha mort a l'edat de 50 anys

havent rebut els Sants Sagaments i la Benedicció Apostòlica

(A. C. S.)

Els seus afflits espòs Josep Serrajordia, fills Carme i Maria, germanes i germanes, germanes i germanes polòtiques, nebots i nebotas, nebots i nebotas polòtiques, cosins i cosines, cosins i cosines polòtiques, i demés parans (prosants i absents), participants als amics i coneguts tan dolorosa pèrdua i els preguen es servirán tenir la present en llurs oracions, i assistir, avui, dilluns, a les tres de la tarda, a la casa mortuoria, Clínica de Nostra Senyora del Pilar, carrer de Madrazo (S. G.), per acompañar el cadàver al temple auxiliar de la Bonanova, i d'allí a la seva darrera assaia, Cementiri de Les Corts.

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

LA SENYORA

D. Maria Ferrer i Vallès

Viuda de Josep Morera i Quintana

Ha mort als 72 anys havent rebut els Auxilis Espirituals

(A. C. S.)

Sos afflits fills Joan, Josep, Carme i Josepa, fills polòtiques Agnès Grau, Miquel Rosell i Jaume Carbó, germanes germanes polòtiques nebots i nebotas i les seves famílies i la seua social MORTERA I SANTAMÀNIA, participants als amics i coneguts que la dirigeixen present en llurs oracions i els serveixen assistir a la casa mortuoria, carrer de l'Hospital, núm. 421 44, primer, a dos quarts de quatre de la tarda per acompañar el cadàver a la iglesia parroquial que tant gent fan realitzar per la pudent del provincialisme.

No es convida particularment

J. Marsans Ref i fils
Valors, Cupons, Giros, Canvi, Viatges
(2. RAMBLA CANALITX, 2)

Ah! Dia

Les Corts liberals i
l'actuació nacionalista.

Balanç de 1916

IV

Cai abans de comentar el debat econòmic del Congrés, en el qual En Valls va posar la vèu de la nostra minoria amb tanc acer, amb tanta fortaça que els seus discursos fan definitiu consens del seu natiu valer parlamentari: fixacions en dos fets d'una importància capital en la història de les Corts liberals: la presentació del projecte de llei de tributació sobre benefícies de guerra, i el discurs-programa que el dia 5 de juny va pronunciar el senyor Alba al Senat, engendrant del dubte que encara és l'hora, amb tot i que els dos haurien pogutclar-lo, que no hem pogut resoldre si si fou obra de bona fe d'un espíritu optimista o hypocriàtric de qui exposa els més i els menys amb sumarriat i els meus i solucions amb segones mires i certes de que ja hi ha manera de consigüir-los i aplicar-los.

El projecte que encara —encara— no té l'esperit anti-industrial dels nous governs. La conflació europea, intervingut el tràfic marítim, isolant-nos, quasi del món, algunes entitats, molts i redint la navegació, ha portat una alota de prou molt més grosses que pot haver costat anys d'espars amistades grosses, i s'assenten seguit d'any d'angoixa, de ràbiles, de riuix, d'un moment que ell no ha creat, ni ha afavorit, en el qual no ha intervengut per augmentar els seus ingressos? No; no és just ni equitativa, ni podria tolerar-se.

Denys, el projecte encarna —encara— la seva obra amb el sentiment del problema, malgrat el gran nombre d'anys passats i el grau de refutació que avui actualment la música coral a Catalunya, amb els nombrosos oracles molt recordats piodosa, i amorosament el gran patriarca fundador, tots fan l'honor que es mereix la seva obra artística-patriòtica i posen en lloc preferent dels programes algunes de les seves obres: composicions, les catalanes; aquelles en les quals va transfigurar meravellosament el sentiment popular i el gran espírit de la terra, les quals han atravesat mig segle en columnes, servint tot el vigor, tota la brillantor, tota la frescor de l'obra.

Per aquestes composicions En Clavé encara és ben vuit entre nosaltres, i per això el seu nom encara té el màgic encís d'aplegar les multituds a tots els piadós homenatges.

LA FESTA

Ahir, la Plaça de Medinaceli estava inundada. Els baloons endonassats i a l'aire les banderes; al mig, ni els ramaders, ni els miners, queien, ni cauen encara, dintre la tributació extraordinària. Per què? Ah! Perquè la orientació econòmica castellana dels governs els llanca contra les regions industrials del Nord i l'Oest d'Espanya, ferint, de passada, a Galícia; perquè els nostres governs no venen més que uns fons de tributació abundant? Biscaya i Catalunya. Dels trenta cinc milions de pesetes amb que el senyor Alba calculava la quantitat del nou impost, una meitat haurien sortit de Catalunya, el mercat que a la vegada enriqueixava, minava i ramader.

Però, hi ha més encara: a l'estiu, gener compren els Estats amb una organització burocràtica acurada, apurada; amb estadístiques completes, amb costums tributaris ben diferents de les nostres; que seria de la indústria espanyola donar la indústria entreaguda a la voració d'una investigació famosa i alarmera per entrar en el secret dels negocis, per estripar totes les operacions i per casgar els uns per la bona fe o el temor dels altres? Fa per pensar-hi. No hi ha producció industrial, fàbrica, taller, fins i tots armàtius per la guerra, que no pausen un segur de tristitud o un perill per a preveure desastres.

En lloc preferent hi havia la filla del gran Clavé dona Aurea, els nens Gràcia, Guillem i Magda i el neteix Comat.

Hi havia també les avídes barbes En Roca i Roure, l'Apelles Mesies i En Roca i Roca, grans amics d'en Clavé; el mestre compositor Nicolau; En Lluís Miller, director de l'Orfeó Català; En Martínez Lambert, En Sauro Martínez, la Junta organizadora, En Puig i Espejo, En Pinella, En Folch, el president de l'Associació dels Chors d'en Clavé i Josep Capdevila i moltes altres personalitats.

En Capdevila va llegir l'acta de l'Associació en què s'acorda demanar a l'Ajuntament mudar de nom el carrer del Dormitori de Sant Francesc pel del popular músic-poeta A. Clavé i posar una placa a la casa número 2 del carrer Ample (Can Girona), recordant que en aquell solar hi nasqué el gran mestre; i, a més, l'accord de celebrar aquella festa-homenatge. Es felicità de l'èxit de l'accord i agràcies a l'Ajuntament l'autorització donada, i l'assistència a la festa, de les corporacions municipal, provincial i regional, i a les societats catalanes la seva presència en aquell acte en honor del gran fundador.

El senyor Vidal i Guardiola va llegir l'accord consensual de canviar el nom de Josep A. Clavé el nom del carrer del Dormitori de Sant Francesc i d'assegurar l'Ajuntament a la festa.

Ja d'entre veint l'actuació nacionista d'afers d'altres ministres respecte a nous projectes de llei, que s'obren durant les sessions.

En aquell lloc: l'arribada de

i fundació del convent que en el solar causada del carrer Ample (on nasqué En Clavé) s'alçava el palau del comte de Santa Coloma (el virrei de la guerra dels Segadors); les facultats dades pels actuals propietaris. Dibuixat a grans trets la personalitat i l'obra d'en Clavé, recordant que en aquella mateixa plaça els reis d'Espanya hi havien roscellar les illes de la terra catalana; excita a les societats corals competents a servir la gloriosa fundació del mestre.

Don Albert Bastardas, representant de la Mancomunitat de Catalunya, legitimà l'homenatge al gran músic-poeta i l'excells ciutat; diugué que la seva obra artística encara és viva, i així com el mestre cantà un himne a la gratitud, el major agràfic del poble català a la seva obra.

En Clavé recorda que aquest era ja el segon homenatge públic que Barcelona fa al seu gran músic-poeta popular; saluda la filla i nets d'en Clavé, actuals; rendeix un tribut d'admiració al gran català dels quals serveixen als seus condutxos un aplaudí i gaudiós record; pondera el motiu del baver inusual de nom el carrer del Doctor, i exalta les societats corals a seguir l'obra del mestre, en mostrant de que encara hi ha a Catalunya amor a l'art i a la patria catalana.

La Banda municipal tocà, i cagueren les cortines que tapaven les illes de marbre. En la de can Girona, cantona, dienta al carrer Ample i Plaça del Duc de Medinaceli, s'hi llegeix:

«En aquest lloc, n'homes ocupat per l'àngel dels comells dels pobles, neboda i neboda, neboda i neboda política, cosins i cosins, cosins i cosins polòtiques, i demés parans (prosants i absents), participants als amics i coneguts tan dolorosa pèrdua i els preguen es servirán tenir la present en llurs oracions, i assistir, avui, dilluns, a les tres de la tarda, a la casa mortuoria, Clínica de Nostra Senyora del Pilar, carrer de Madrazo (S. G.), per acompañar el cadàver al temple auxiliar de la Bonanova, i d'allí a la seva darrera assaia, Cementiri de Les Corts.

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

fins de gener, modificat amb més o menys esperit de transacció, tornaria a durar les deliberacions de les Cambres, amenant constant a l'equitat, a la justícia, a les caixes de tots els industrials d'Espanya.

Ingressos necessita el Tresor, endut per vint anys de disbauxa, forvat a l'orientació reformes indispensables; no, si hi negaria niugut. Però amb el principi d'impunitat, de privilegi d'aquest projecte, amb els perills que una cosa, amb co que ell significa en la orientació política-econòmica del Govern contra Catalunya, no: no tindrà el Govern cap facilitat de les nostres minorias, que no viuen al favor ni a la conveniència particular, ni a les fantoxeries que tanca gent fan realitzar per la pudent del provincialisme.

CANT DE L'HIMNE

L'himne «Gloria a Clavé», del mestre Sauro Martínez, premeix en concurs, fou cantat per una gran massa coral, essent ovaciada.

LA DESFILEDA

L'alcade, unit a son entorn els descendents d'en Clavé, i els regidors i diputats i altres personalitats, es posaren a un cantó de la plaça. Totes les societats corals i oracles desfilaren per davant la Basílica de can Girona i de les autoritats i família Clavé, i els acostaren amb llurs estàndards i senyeres.

Hi havia, no sols totes les de Barcelona, sinó de tota Catalunya: de Martorells, Hostalfrans, Cambrils, Campdevànol, Pla del Penedès, Gavà, Viladecavalls, Navarcles, Badalona, Les Corts, Sabadell, La Roca, Martorell, Gràcia, Poble Nou, Figueres, Montornès, Olesa, Santa Coloma de Farners, Alegria, Tiana, Artés, Gavà, Santa Coloma de Gramenet, Tayl, Montcada, Cornellà, Terrassa, Vic, Sant Vicenç dels Horts, Borrassa, Castellbell i Vilar, Manresa, Vilafranca, Valls, Santa Perpètua, Castellbisbal, Igualada, Monistrol, L'Ametlla, Rubí, Calella, Poble Nou, Arenys de Mar i Sant Martí.

Al passar la senyora de l'Orfeó de Girona, el públic esclata en un gran aplaudiment i es tributa una llarga ovació a la senyora de l'Orfeó Català.

Aquesta desfilada de 75 o 80 associacions corals era presidida pels estàndards de la «Euterpe», pel del «El Albà» i pel del l'Associació de Chors d'en Clavé, que passaren en mig d'una gran ovació.

L'alcade cedió un dels llocs a la familia Clavé, i seguits de tot l'Ajuntament. Diputació i Mancomunitat, sortiren de la plaça entre grans aplaudiments.

FESTIVAL A BELLES ARTS

A la tarda, totes les societats corals donaren un gran festival a la grandiosa sala del Palau de Belles Arts, plena de concorreguda. A la barana de la galeria hi havia tots els estàndards i senyeres.

Es cantaren composicions d'en Clavé i d'altres mestres catalans, cançons populars harmonitzades, cançons catalanes a solo, composicions de grans mestres estrangers, i tots ballaren un segle de danses catalanes.

Totes les composicions foren molt aplaudides.

FESTIVAL A BELLES ARTS

A la tarda, totes les societats corals donaren un gran festival a la grandiosa sala del Palau de Belles Arts, plena de concorreguda. A la barana de la galeria hi havia tots els estàndards i senyeres.

Es cantaren composicions d'en Clavé i d'altres mestres catalans, cançons populars harmonitzades, cançons catalanes a solo, composicions de grans mestres estrangers, i tots ballaren un segle de danses catalanes.

Totes les composicions foren molt aplaudides.

FESTIVAL A BELLES ARTS

A la tarda, totes les societats corals donaren un gran festival a la grandiosa sala del Palau de Belles Arts, plena de concorreguda. A la barana de la galeria hi havia tots els estàndards i senyeres.

Es cantaren composicions d'en Clavé i d'altres mestres catalans, cançons populars harmonitzades, cançons catalanes a solo, composicions de grans mestres estrangers, i tots ballaren un segle de danses catalanes.

Totes les composicions foren molt aplaudides.

FESTIVAL A BELLES ARTS

A la tarda, totes les societats corals donaren un gran festival a la grandiosa sala del Palau de Belles Arts, plena de concorreguda. A la barana de la galeria hi havia tots els estàndards i senyeres.

Es cantaren composicions d'en Clavé i d'altres mestres catalans, cançons populars harmonitzades, cançons catalanes a solo, composicions de grans mestres estrangers, i tots ballaren un segle de danses catalanes.

Totes les composicions foren molt aplaudides.

FESTIVAL A BELLES ARTS

A la tarda, totes les societats corals donaren un gran festival a la grandiosa sala del Palau de Belles Arts, plena de concorreguda. A la barana de la galeria hi havia tots els estàndards i senyeres.

Es cantaren composicions d'en Clavé i d'altres mestres catalans, cançons populars harmonitzades, cançons catalanes a solo, composicions de grans mestres estrangers, i tots ballaren un segle de danses catalanes.

Totes les composicions foren molt aplaudides.

FESTIVAL A BELLES ARTS

A la tarda, totes les societats corals donaren un gran festival a la grandiosa sala del Palau de Belles Arts, plena de concorreguda. A la barana de la galeria hi havia tots els estàndards i senyeres.

Es cantaren composicions d'en Clavé i d'altres mestres catalans, cançons populars harmonitzades, cançons catalanes a solo, composicions de grans mestres estrangers, i tots ballaren un segle de danses catalanes.

Totes les composicions foren molt aplaudides.

FESTIVAL A BELLES ARTS

A la tarda, totes les societats corals donaren un gran festival a la grandiosa sala del Palau de Belles Arts, plena de concorreguda. A la barana de la galeria hi havia tots els estàndards i senyeres.

Es cantaren composicions d'en Clavé i d'altres mestres catalans, cançons populars harmonitzades, cançons catalanes a solo, composicions de grans mestres estrangers, i tots ballaren un segle de danses catalanes.

Totes les composicions foren molt aplaudides.

FESTIVAL A BELLES ARTS

A la tarda, totes les societats corals donaren un gran festival a la grandiosa sala del Palau de Belles Arts, plena de concorreguda. A la barana de la galeria hi havia tots els estàndards i senyeres.

Es cantaren composicions d'en Clavé i d'altres mestres catalans, cançons populars harmonitzades, cançons catalanes a solo, composicions de grans mestres estrangers, i tots ballaren un segle de danses catalanes.

Totes les composicions foren molt aplaudides.

FESTIVAL A BELLES ARTS

A la tarda, totes les societats corals donaren un gran festival a la grandiosa sala del Palau de Belles Arts, plena de concorreguda. A la barana de la galeria hi havia tots els estàndards i senyeres.

Pàgina Agrícola de LA VEU

I de gener
de 1917

518

El raquitisme en els porcs

Heiem notat en la primera part de l'estudi d'aquesta malaltia, consigut a publicar en la revista Agrícola del 6 d'octubre prop-cessat, que hi havia diverses formes de raquitisme: el conèixent, o sigui hereditat dels pares, i l'adquirit, esdevingut molt després del naixement.

S'explica també, que a pesar de les moltes teories expressades per a indicar la causa del raquitisme, se'n considera la que es basa en els fenòmens hereditaris. L'herència és la primera causa i els processos disidents del raquitisme tant poden venir d'un agotament fisiològic del sistema nerviós, degligençial de l'alimentació, com per això que la motivi que s'herediten predileccions o la malaltia mateixa.

Generalment, en el bessir porc, no s'observa altra forma de raquitisme que l'henduda dels pares, i pocs casos goisen de veritable independència per a continuar el raquitisme, no quan, en a dir, nasquen de l'alimentació que en aquells moments es suministra a l'animal acusat.

Mentre s'estan purificant aquestes causes per a salvar un sou i d'equívocos que es fan al marge del semblant malaltia. Molts són els que tenen la mirada fixa vers les cases de pagesos que creien per a enganyar com a final els retorns, i les acusen de que els porcs van malament, de que no es fan, de que pateixen aquesta malaltia per culpa de no saber cuidar-los per no entendre quan menjar els hi convé, quan precisament a la casa que creïa no s'ha creat el mal, quan la font procedeix les crítiques, sobre tot d'aquestes cèlebres crítiques sistemes femetaries.

Que en flor de buscarse el mal en aquests punts de fomers, de pastures i medicaments, de triges alimentats amb desordens, etc., etc., es cubri al poire pagesos recructor? Cap sorpresa ha de causar-nos, quan generalment davant de questa malaltia l'únic que abixa i acostella en les cases de pagesos es el mateix femetari o negociant porcari.

Les cases possessoras de triges destinades a la cría, haurien de fer un històric, encara que fos de memòria, de totes les qualitats i defectes que observen en els nodrils, examinar amb gran cura les causes que hem apuntat, sobretot la relació existent entre el raquitisme i aquesta tan mortífera diarrea del bestiar menor. Si es puguen fer una estadística del bestiar que mor en les cases recrutoras en les granges que tenen critis i com en flor més a la casa dels femetaries, quin contingut més nombrós recolliran i quanta riquesa perduta!

La simptomàtica del raquitisme és ben clara per a tothom: i fóra d'aquests casos lluigs com altres afecions n'hi ha prop en veure un porquer malalt per a saber dia diagnòstic.

Li evitarem evolucionar molt a poc a poc, començant per afermació generalitzada de la nutrició (porcs flacs); l'aním del bestiar cada dia més i més, tot i tenir bona gana. Més endavant el problema, una debilitat molt gran, l'anmal canalla, però va de tot, caient a vegades tot el terreny posterior; així, voltes el porc resta com fent del darrere, caminant boi arronseigant-se; la gana va perdent-se i fa digestió de del tot aturada; una diarròia s'acompanya sempre el mal i acaben al fi els garrius atacats, amb fenomen de paràsits completa (feridura), no aixecant-se fins després d'un llarg temps, si és que una infestació i alimentació encantada hi és amb oportunitat.

En moltes ocasions, a més d'aquestes simptomàtiques, s'en mostren de localitzacions tumors ossosos damunt els vertebrors del bestiar. I més encarar en els extremitats. En els casos per mi observats, aquests tumors de damunt el llom ofereixen un aspecte alarmant, tot practicant un ample desviament i obertura, existent exudats sanguinosis que donaven una mal olor del tot insoportable.

Quan els primers fenòmens de raquitisme presenten ja la paràsita o ferida dels rotonys, com que el menjar que es pot mastegar-se per a menjar, la grana no prou seriosament i busca l'auxili del tècnic; i com que no s'ha donat temps a descorollar-se l'estamentum, el porc repobrà l'estat normal molt aviat. Mes si la malaltia comença a revés, o sigui, com hem comentat a l'inici la sintomatologia, el recrutor en fa poc cas, quan vol ser-hi a temps ja no pot actuar amb opció, perquè el bestiar necessita molt llarg període per a regenerar-se.

El tractament és molt senzill, si se'n fa paresca no pot arrelar-se, el màrtir. No s'ha la prou en donar bona alimentació als garrius atacats, ni tampoc es sufficient suministrar el ferostat que vale a dir els pòsits d'os. La més indicació està en l'oli fosfat, donant uns resultats sorprendents en tots els casos que han tingut motiu de sumar-se.

Hi havent la manera de combatre tant sensiblement aquest mal, és trist que hi hagi aquesta passivitat tan gran davant d'aconseguir que s'observa en algunes localitzacions. Per això deixa a la primera part d'el article, que en feien molt grada les exclamacions de molts recrutors: que un porquer no es fa, que no comeix, que aquesta remanda tota és així, ja la mala llavor, ja es faran més endavant o sinó que fassin lo que vulguin. No obrant més, juriar restar això en pau.

Tenim, doncs, que a ningú dels espais que té la declaració de tal malaltia, lo que s'ha de fer és cuidar encoratadament el mal, no deixar-ho correr del cap manera i a l'enseny que salver les crítiques, buscar l'origen del procés; més que mirar els defectes seu de finxar amb els països i de cada dia vegades les nou matarem radicalment el germen d'aquest mal que s'anta iquesa de pagesos.

Josep SÈQUI L BOCA

Mercat de Barcelona

Preus corrents al mercat, donats per la Junta Sindical dels Col·legis d'Agents de Canvi i Botxa de la Plaça de Barcelona.

Grans i tarines

(Sense drets de canvi.)	
Blats	
Candeles Castella.	de 40/00 a 41/75 100 kilos
Id. Xeta.	41/25 a 42/00
Aragó.	42/00 a 44/00
Id. Urgell.	40/50 a 41/50
Id. Lleida.	40/90 a 40/90
Id. Tarragona.	40/90 a 40/90
Id. Reus.	40/90 a 40/90
Id. Girona.	40/90 a 40/90
Id. Catalunya.	40/90 a 40/90
Id. Aragó.	40/90 a 40/90
Id. Valencia.	40/90 a 40/90
Id. Murcia.	40/90 a 40/90
Id. Andalucía.	40/90 a 40/90
Id. Extremadura.	40/90 a 40/90
Id. Castilla.	40/90 a 40/90
Id. Madrid.	40/90 a 40/90
Id. Galícia.	40/90 a 40/90
Id. Asturias.	40/90 a 40/90
Id. Cantabria.	40/90 a 40/90
Id. País Vasco.	40/90 a 40/90
Id. Navarra.	40/90 a 40/90
Id. Euskadi.	40/90 a 40/90
Id. Aragó.	40/90 a 40/90
Id. Valencia.	40/90 a 40/90
Id. Murcia.	40/90 a 40/90
Id. Andalucía.	40/90 a 40/90
Id. Extremadura.	40/90 a 40/90
Id. Castilla.	40/90 a 40/90
Id. Madrid.	40/90 a 40/90
Id. Galicia.	40/90 a 40/90
Id. Asturias.	40/90 a 40/90
Id. Cantabria.	40/90 a 40/90
Id. País Vasco.	40/90 a 40/90
Id. Navarra.	40/90 a 40/90
Id. Euskadi.	40/90 a 40/90
Id. Aragó.	40/90 a 40/90
Id. Valencia.	40/90 a 40/90
Id. Murcia.	40/90 a 40/90
Id. Andalucía.	40/90 a 40/90
Id. Extremadura.	40/90 a 40/90
Id. Castilla.	40/90 a 40/90
Id. Madrid.	40/90 a 40/90
Id. Galicia.	40/90 a 40/90
Id. Asturias.	40/90 a 40/90
Id. Cantabria.	40/90 a 40/90
Id. País Vasco.	40/90 a 40/90
Id. Navarra.	40/90 a 40/90
Id. Euskadi.	40/90 a 40/90
Id. Aragó.	40/90 a 40/90
Id. Valencia.	40/90 a 40/90
Id. Murcia.	40/90 a 40/90
Id. Andalucía.	40/90 a 40/90
Id. Extremadura.	40/90 a 40/90
Id. Castilla.	40/90 a 40/90
Id. Madrid.	40/90 a 40/90
Id. Galicia.	40/90 a 40/90
Id. Asturias.	40/90 a 40/90
Id. Cantabria.	40/90 a 40/90
Id. País Vasco.	40/90 a 40/90
Id. Navarra.	40/90 a 40/90
Id. Euskadi.	40/90 a 40/90
Id. Aragó.	40/90 a 40/90
Id. Valencia.	40/90 a 40/90
Id. Murcia.	40/90 a 40/90
Id. Andalucía.	40/90 a 40/90
Id. Extremadura.	40/90 a 40/90
Id. Castilla.	40/90 a 40/90
Id. Madrid.	40/90 a 40/90
Id. Galicia.	40/90 a 40/90
Id. Asturias.	40/90 a 40/90
Id. Cantabria.	40/90 a 40/90
Id. País Vasco.	40/90 a 40/90
Id. Navarra.	40/90 a 40/90
Id. Euskadi.	40/90 a 40/90
Id. Aragó.	40/90 a 40/90
Id. Valencia.	40/90 a 40/90
Id. Murcia.	40/90 a 40/90
Id. Andalucía.	40/90 a 40/90
Id. Extremadura.	40/90 a 40/90
Id. Castilla.	40/90 a 40/90
Id. Madrid.	40/90 a 40/90
Id. Galicia.	40/90 a 40/90
Id. Asturias.	40/90 a 40/90
Id. Cantabria.	40/90 a 40/90
Id. País Vasco.	40/90 a 40/90
Id. Navarra.	40/90 a 40/90
Id. Euskadi.	40/90 a 40/90
Id. Aragó.	40/90 a 40/90
Id. Valencia.	40/90 a 40/90
Id. Murcia.	40/90 a 40/90
Id. Andalucía.	40/90 a 40/90
Id. Extremadura.	40/90 a 40/90
Id. Castilla.	40/90 a 40/90
Id. Madrid.	40/90 a 40/90
Id. Galicia.	40/90 a 40/90
Id. Asturias.	40/90 a 40/90
Id. Cantabria.	40/90 a 40/90
Id. País Vasco.	40/90 a 40/90
Id. Navarra.	40/90 a 40/90
Id. Euskadi.	40/90 a 40/90
Id. Aragó.	40/90 a 40/90
Id. Valencia.	40/90 a 40/90
Id. Murcia.	40/90 a 40/90
Id. Andalucía.	40/90 a 40/90
Id. Extremadura.	40/90 a 40/90
Id. Castilla.	40/90 a 40/90
Id. Madrid.	40/90 a 40/90
Id. Galicia.	40/90 a 40/90
Id. Asturias.	40/90 a 40/90
Id. Cantabria.	40/90 a 40/90
Id. País Vasco.	40/90 a 40/90
Id. Navarra.	40/90 a 40/90
Id. Euskadi.	40/90 a 40/90
Id. Aragó.	40/90 a 40/90
Id. Valencia.	40/90 a 40/90
Id. Murcia.	40/90 a 40/90
Id. Andalucía.	40/90 a 40/90
Id. Extremadura.	40/90 a 40/90
Id. Castilla.	40/90 a 40/90
Id. Madrid.	40/90 a 40/90
Id. Galicia.	40/90 a 40/90
Id. Asturias.	40/90 a 40/90
Id. Cantabria.	40/90 a 40/90
Id. País Vasco.	40/90 a 40/90
Id. Navarra.	40/90 a 40/90
Id. Euskadi.	40/90 a 40/90
Id. Aragó.	40/90 a 40/90
Id. Valencia.	40/90 a 40/90
Id. Murcia.	40/90 a 40/90
Id. Andalucía.	40/90 a 40/90
Id. Extremadura.	40/90 a 40/90
Id. Castilla.	40/90 a 40/90
Id. Madrid.	40/90 a 40/90
Id. Galicia.	40/90 a 40/90
Id. Asturias.	40/90 a 40/90
Id. Cantabria.	40/90 a 40/90
Id. País Vasco.	40/90 a 40/90
Id. Navarra.	40/90 a 40/90
Id. Euskadi.	40/90 a 40/90
Id. Aragó.	40/90 a 40/90
Id. Valencia.	40/90 a 40/90
Id. Murcia.	40/90 a 40/90
Id. Andalucía.	40/90 a 40/90
Id. Extremadura.	40/90 a 40/90
Id. Castilla.	40/90 a 40/90
Id. Madrid.	40/90 a 40/90
Id. Galicia.	40/90 a 40/90
Id. Asturias.	40/90 a 40/90
Id. Cantabria.	40/90 a 40/90
Id. País Vasco.	40/90 a 40/90
Id. Navarra.	40/90 a 40/90
Id. Euskadi.	40/90 a 40/90
Id. Aragó.	40/90 a 40/90
Id. Valencia.	40/90 a 40/90
Id. Murcia.	40/90 a 40/90
Id. Andalucía.	40/90 a 40/90
Id. Extremadura.	40/90 a 40/90
Id. Castilla.	40/90 a 40/90
Id. Madrid.	40/90 a 40/90
Id. Galicia.	40/90 a 40/90
Id. Asturias.	40/90 a 40/90
Id. Cantabria.	40/90 a 40/90
Id. País Vasco.</td	

